

Servaplant B.V.
T.a.v. [REDACTED]
IJsseldijk 351
2922 BK KRIMPEN AD IJSSEL

VERZONDEN 04 APR. 2022

Zaaknummer : OD.360331
Behandelaar : de [REDACTED]
Betreft : Wnb; ontheffing uitzetten bijvoetbladluis (*Macrosiphoniella artemisiae*) ten
behoefte van biologische ongediertebestrijding
Locatie : Provincie Noord-Holland

Geachte [REDACTED],

Op 16 december 2021 hebben wij uw aanvraag voor een ontheffing ex artikel 3.34, derde lid van de Wet natuurbescherming (hierna: Wnb) ontvangen, welke bij ons is geregistreerd onder zaaknummer OD.360331. In deze aanvraag verzoekt u om een ontheffing voor het uitzetten van het insect bijvoetbladluis (*Macrosiphoniella artemisiae*). Deze bladluissoort komt alleen voor op de waardplant bijvoet (*Artemisia vulgaris*), en de combinatie van het planten van bijvoet voorzien van de bijvoetbladluis draagt volgens u bij aan biologische gewasbescherming. U heeft in het verleden tevens onderzoek uitgevoerd naar de effectiviteit van de aanplant van bijvoet in combinatie met de bijvoetbladluis. Met deze aanvraag wilt u de mogelijkheid krijgen om de bijvoetbladluis zelf te vermeerderen en deze aan te bieden aan agrarische bedrijven. U zet de bijvoetbladluizen vervolgens zelf uit bij agrarische bedrijven in Noord-Holland.

Wij besluiten om u de gevraagde ontheffing te verlenen. Hieronder bespreken wij onze overwegingen en motiveren wij ons besluit.

Overwegingen

Wettelijk kader

Op grond van artikel 3.34, eerste lid van de Wet natuurbescherming (Wnb) is het verboden dieren of eieren van dieren uit te zetten. Op grond van artikel 3.34, vierde lid van de Wnb is het verboden om exoten behorende tot bij algemene maatregel van bestuur aangewezen plantensoorten te planten of te zaaien. Op grond van artikel 3.34, vijfde lid van de Wnb kan de Minister ontheffing of vrijstelling verlenen van de verboden, bedoeld in het eerste en vierde lid, ten behoeve van de herintroductie van soorten, of voor het uitzetten, planten of zaaien van exoten.

Op grond van artikel 3.34, derde lid van de Wnb kunnen gedeputeerde staten ontheffing verlenen van het verbod van artikel 3.34, eerste lid van de Wnb. Deze bevoegdheid van de gedeputeerde staten berust op grond van artikel 1.3, eerste lid, onderdeel a van de Wnb, juncto artikel 1.8, eerste lid van het Bnb echter bij de Minister. Dit houdt in dat alleen de Minister ontheffing kan verlenen voor het uitzetten van dieren wanneer het dieren betreft die worden uitgezet voor de bestrijding van ziekten, plagen of onkruiden (artikel 1.8, eerste lid, onderdeel a van het Bnb), of wanneer het dieren betreft die worden uitgezet tezamen met de in onderdeel a bedoelde dieren, als prooidieren voor die dieren.

Daarnaast is de Minister het bevoegde gezag wanneer het uitzetten van dieren grote ecologische risico's met zich brengt die op nationaal niveau beoordeeld moeten worden. Het betreft hierbij herintroducties en de introductie van exoten. Op de herintroductie van diersoorten - het uitzetten van dieren die van nature in Nederland voorkomen of zijn voorgekomen, met als doel een zelfstandige duurzame populatie te bevorderen of deze opnieuw te stichten - is de beleidslijn herintroducties van dieren van toepassing¹.

De Minister heeft geen plantensoorten als exoten aangewezen als bedoeld in artikel 3.34, vierde lid van de Wnb. De Minister heeft in artikel 3.1a van de Rnb wel plantensoorten aangewezen als bedoeld in artikel 3.39 van de Wnb, die als verboden invasieve exoten niet mogen worden verhandeld, of niet in bezit mogen zijn. De Minister heeft daarnaast in artikel 3.32, eerste lid van het Besluit natuurbescherming (hierna: Bnb), juncto artikel 3.30a en bijlage 10 van de Rnb, invasieve exoten aangewezen die in het belang van de bescherming van de wilde flora, wilde fauna of de instandhouding van habitats dienen te worden bestreden.

De bijvoetbladluis en de bijvoet zijn beide soorten die niet in artikel 3.1a of artikel 3.30a van de Rnb zijn genoemd als (invasieve) exoten. Er zijn derhalve dus, met uitzondering van het algemene verbod van artikel 3.34, eerste lid van de Wnb, geen aanvullende andere regels omtrent het uitzetten van de bijvoetbladluis. Daarnaast is het op grond van de Wnb niet verboden, en is er dus geen ontheffing nodig, om de bijvoet te zaaien of te planten.

De bijvoetbladluis en de bijvoet zijn tot slot niet beschermd op grond van de Wet natuurbescherming.

Toetsingskader

Het zaaien en planten van de bijvoet (*A. vulgaris*) wordt nadrukkelijk niet in deze ontheffing behandeld, aangezien bij deze activiteit geen verbodsbepalingen worden overtreden. De bijvoet is een algemeen in Europa en Azië wijdverspreide inheemse plantensoort². Vanwege de nauwe samenhang tussen de bijvoet en de bijvoetbladluis worden deze soorten wel regelmatig gezamenlijk benoemd.

Ten aanzien van het uitzetten van dieren is er, apart van de beleidslijn herintroducties van dieren, zowel landelijk als in de provincie Noord-Holland geen beleid beschreven. Gelet op de bestaande verbodsbepalingen toetsen wij uw aanvraag ten aanzien van het uitzetten van de bijvoetbladluis (*M. artemisiae*) op basis van de volgende criteria:

- Is er sprake van een inheemse diersoort, dan wel exoot?
- Wat is het doel van het uitzetten, in hoeverre wordt dit doel wetenschappelijk ondersteund.
- Valt het uitzetten onder de provinciale- of rijksbevoegdheid?
- Kan het door u beoogde uitzetten worden beschouwd als herintroductie?
- Wat zijn de ecologische risico's van het uitzetten?

Inheems of exoot

U stelt op basis van meerdere bronnen dat de bijvoetbladluis niet alleen inheems is in Nederland, maar inheems is in heel Europa³. Daarnaast heeft u een brief aangeleverd van een deskundig entomoloog, die schrijft:

'Zowel bijvoet als de bijvoetbladluis behoren tot de Nederlandse fauna en de bijvoetbladluis komt alleen voor op Artemisia soorten.'

Vanwege de vrijwel geheel monofage levenswijze van de bijvoetbladluis op de bijvoet^{4,5} en de algemene verspreiding van de bijvoet door Nederland² menen wij dat kan worden aangenomen dat de bijvoetbladluis even zo algemeen verspreid is in Nederland. Verder wordt de soort door meerdere bronnen erkend als inheemse diersoort in Nederland. Uit het voorgaande blijkt dat de bijvoetbladluis inheems is in Nederland, en kan voorkomen waar ook bijvoet groeit.

¹ Kamerstuk 31200-XIV, nr. 215 b1, <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/kst-31200-XIV-215-b1>

² <https://www.floravannederland.nl/planten/bijvoet>

³ Zie <https://waarneming.nl/species/596387/> en http://www.aphidsonworldsplants.info/d_APHIDS_M.htm#Macrosiphoniella

⁴ [REDACTED], van Rozen, K., [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], van [REDACTED] 2020. Natuurvriendelijke bestrijding van bladluizen. Wageningen Research, Rapport WPR-851. <https://doi.org/10.18174/534151>

⁵ <https://bladmineerders.nl/parasites/animalia/arthropoda/insecta/hemiptera/sternorrhyncha/aphidoidea/aphididae/aphidinae/macrosiphini/macrosiphoniella/macrosiphoniella-artemisiae/?lang=nl>

Doel en effect van het uitzetten

Uw bedrijf richt zich onder meer op het aanplanten van bankerplanten langs landbouwgewassen. Bankerplanten zijn planten die zorgen voor een constant aanbod van natuurlijke vijanden, die ze lokken door geurstoffen of bladluizen die op de plant leven. De bijvoetbladluis leeft als monofage luis op de bijvoet. Door de monofage levenswijze levert deze bladluis geen gevaar op voor omliggende landbouwgewassen⁴. De bijvoetbladluizen trekken wel hun eigen predatoren aan, zoals sluipwespen en andere predatoren. Deze predatoren, die van nature al aanwezig zijn, voeden zich op bladluizen en leggen op de bijvoet en in de bijvoetbladluizen hun eieren. De bankerplanten en de daar op levende bijvoetbladluizen fungeren dus als een soort kweekvijver voor deze predatoren. Na groei en metamorfose kunnen deze predatoren zich verder verspreiden over de bankerplanten, maar ook over de landbouwgewassen. Bij de landbouwgewassen zullen de predatoren zich voeden op ongewenste bladluizen en ander ongedierte op deze manier fungeren als een biologisch bestrijdingsmiddel. Het aanplanten van de bankerplant bijvoet kan volgens u ook tenminste 18 verschillende al van nature aanwezige vlindersoorten aantrekken. De rupsen van deze vlindersoorten trekken op hun beurt ook weer andere al van nature aanwezige sluipwespen, schildwespen, parasitaire wespen en roofvliegen aan.

In Noord-Holland bent u al langere tijd bezig met onderzoek naar de effectiviteit van de aanplant van de bijvoet in combinatie met de bijvoetbladluis. Zo heeft u in 2011-2012 een proefveld met lelie-, tulpen- en narcissenbollen ingericht. De aanwezigheid van de bijvoet en de bijvoetbladluis daar zorgde voor zoveel natuurlijke vijanden (met name sluipwespen) dat er, zonder gebruikmaking van chemische bestrijdingsmiddelen, geen bladluisexplosie in het proefveld plaatsvond en overeenkomstige virusverspreiding beperkt bleef⁶. In 2016 bleek dat de aanwezigheid van bijvoet bij prei leidde tot teruglopende schade vanwege de verminderde aanwezigheid van tripsen⁷. In 2017 heeft u proeven uitgevoerd waaruit bleek dat de aanwezigheid van bijvoet in combinatie met de bijvoetbladluis de aanwezigheid van andere bladluizen op verschillende buiten gekweekte gewassen voorkwam⁸.

Bankerplanten worden verder wereldwijd gezien veelal toegepast in de bedekte teelt tegen bladluis en trips, en beperkter in open teelten⁴. Daar op aanvullend schrijft de eerder genoemde entomoloog hierover het volgende:

'De methode zal bijdragen om het gebruik van insecticiden in Nederland te verminderen en verdient om deze reden alle steun. In combinatie met kruiden- en bloemenstroken die nectar leveren zal de methode daarnaast de biodiversiteit in een gebied aanzienlijk kunnen verhogen.'

Een onderzoeker van het Louis Bolk Instituut schrijft in een brief aan u verder het volgende:

'In de glastuinbouw wordt al jaren succesvol gebruik gemaakt van bankerplanten waarbij graanpollen met graanluizen in de kas worden geplaatst. Het gaat hierbij om inheemse granen en bladluizen. [...] Omdat het gebruik van bankerplanten bijdraagt aan minder gebruik van gewasbeschermingsmiddelen in de landbouw en specifiek kruiden- en bollenteelt, is introductie van deze bankerplanten [lees: Artemisia/bijvoet] zeker aan te bevelen. Minder gebruik van insecticiden leidt immers tot minder schade en toename van inheemse insecten.'

Met het aanplanten van de bankerplant bijvoet en het daarbij uitzetten van de bijvoetbladluis wilt u een biologische bestrijdingsmethode aanbieden. U heeft aangetoond dat het inzetten van bankerplanten als biologische bestrijding een algemeen toegepaste methode is, wat voordelen kan hebben voor de biodiversiteit en een verminderd gebruik van insecticiden. Uit uw eigen onderzoeken blijkt dat de bijvoet in combinatie met bijvoetbladluis effectief is. De methode wordt verder ondersteund door deskundigen uit het vakgebied. Wij komen daarom tot de conclusie dat het doel wat u beoogt te bereiken met het uitzetten van de bijvoetbladluis nuttig en voordelig is, en dat op basis van wetenschappelijke bronnen kan worden geconstateerd dat het een effectieve bestrijdingsmethode is.

⁶ [REDACTED], [REDACTED], C. (2012) Bestrijdingsmiddelen halveren, kan dat? <https://www.servaplant.nl/bestrijdingsmiddelen-halveren-kan-dat/>

⁷ <https://www.servaplant.nl/minder-trips-in-prei-door-artemisia/>

⁸ <https://www.servaplant.nl/artemisia-voedselbank-effectief-voor-buitenculturen/>

Bevoegdheid

Gelet op de verdeling van de provinciale en rijks bevoegdheid volgt uit artikel 1.8 van het Bnb dat het ten eerste van belang is om te bepalen of het uitzetten van de bijvoetbladluis direct ten behoeve is van de bestrijding van ziekten, plagen of onkruiden, en ten tweede of de uitgezette bijvoetbladluis fungeert als prooidier voor andere uitgezette dieren. Uit uw onderbouwing blijkt dat de bijvoetbladluis niet zelf actief ziekten, plagen of onkruiden bestrijdt. De bladluis dient wel als voedsel voor andere roofdieren die vervolgens ziekten, plagen of onkruiden bestrijden, maar deze roofdieren komen van nature al in het wild voor en worden door u niet uitgezet. Hieruit volgt dat het uitzetten van de bijvoetbladluis niet valt onder hetgeen is bedoeld in artikel 1.8 van het Bnb. De bevoegdheid voor het verlenen van een ontheffing voor het uitzetten van bijvoetbladluis valt naar ons oordeel dus onder de bevoegdheid van de gedeputeerde staten.

Is het uitzetten herintroductie?

Uit de beleidslijn herintroductie van dieren volgt dat herintroductie het uitzetten van dieren in de vrije natuur betreft, met als doel een zelfstandige duurzame populatie te bevorderen of deze opnieuw te stichten. Repopulatie is hierbij het uitzetten van dieren in een bestaande populatie. Herintroductie komt als maatregel pas in beeld als zelfstandige terugkeer van een soort onwaarschijnlijk is¹.

Zoals al eerder is gesteld is de bijvoetbladluis een soort die niet beschermd is op grond van de Wnb. De soort is inheems in Nederland, en naar verwachting net zoals de bijvoet op dezelfde wijze algemeen verspreid door Nederland. Het uitzetten van de bijvoetbladluis heeft niet tot doel om een verdwenen, dan wel in slechte gezondheid verkerende populatie te bevorderen of opnieuw te stichten. Daarnaast is het niet waarschijnlijk dat de soort zich in een zodanig slechte staat bevindt dat hier sprake van is. Vanwege de onbeschermd status van de soort legt de Wnb hiertoe ook geen verplichting op. Naar ons oordeel is er bij het uitzetten van de bijvoetbladluis dus geen sprake van herintroductie en is er in dat kader dus ook geen sprake van een uitzet die op nationaal niveau beoordeeld dient te worden.

Ecologische risico's voor het uitzetten

Het is van belang om te beoordelen dat het uitzetten van bijvoetbladluis niet kan leiden tot (grote) negatieve gevolgen voor de Nederlandse flora en fauna. U betoogt in uw aanvraag dat het aanplanten van de bijvoet in combinatie met het uitzetten van de bijvoetbladluis niet alleen niet schadelijk is voor de Nederlandse flora en fauna, maar daar juist een positieve bijdrage aan kan leveren.

U stelt dat maar 12% van het bodemgebruik in Nederland in 2015 bestond uit bos en open natuurlijk terrein. 54% van het bodemgebruik bestond uit agrarisch terrein. U geeft aan dat de Nederlandse landbouw bekend staat om het veelvuldig gebruik van gewasbeschermingsmiddelen. Gewassen worden doorgaans geteeld in monoculturen waarbij er weinig ruimte is voor biodiversiteit. De insectenpopulatie is in afgelopen decennia drastisch gereduceerd. Dit is volgens u mede door monocultuur en de inzet van bestrijdingsmiddelen in de landbouw. Veel bloeiende planten zijn uit het agrarische landschap verdwenen. U stelt dat tellingen aangeven dat sinds 1980 tot heden de insectenpopulatie rond 75% achteruit is gegaan. Om verdere terugloop te voorkomen zijn volgens u nieuwe strategieën nodig om gewassen te beschermen waarbij insecten worden bespaard.

De aanwezige landbouwgrond bestaat volgens u voor een groot deel uit grasland. Dit betreft voornamelijk uit productieve grassen, zoals Engels raaigras. Vanwege bemesting komen er nauwelijks kruiden voor in graslanden. Ook de overige landbouwgrond wordt intensief gebruikt, voornamelijk in monoculturen. Veel van de gewassen die worden geteeld zijn niet inheems en sluiten dus niet aan op de inheemse fauna. Er is volgens u al met al dus niet veel Nederlandse flora en fauna over.

Daarentegen horen de bijvoet en de bijvoetbladluis niet alleen tot de natuurlijke flora van Nederland maar ook tot heel het Europese gebied. De introductie van bijvoet in agrarisch gebied betekent volgens u een aanvulling van de flora met bijbehorende fauna die leeft rondom deze plant. Bijvoet staat niet bekend als giftig onkruid, en ook de bijvoetbladluis is niet bekend als schadelijk en komt veel voor op wilde bijvoet. De bijvoetbladluis levert voedsel voor een hele reeks aan verschillende insecten (predatoren) die de bladluis als voedsel nodig hebben. Naast de bladluis is bijvoet een uiterst aantrekkelijke waardplant voor veel soorten vlinders die als rupsen van de plant eten. Deze insecten zijn dan weer voedsel voor tal van andere dieren zoals vogels, amfibieën, vleermuizen. Vanuit dit perspectief leveren bijvoet en bijvoetbladluis als bankerplant volgens u juist een positieve bijdrage aan de Nederlandse flora en fauna.

Over de veiligheid met de bijvoetbladluis schrijft de eerder genoemde entomoloog:

'Als entomoloog zie ik geen probleem voor de Nederlandse natuur in het aanplanten van stroken bijvoet (Artemisia vulgaris) als bankerplant in agrarische gebieden. Het uitzetten van de bijvoetbladluis (Macrosiphoniella artemisiae) vormt geen probleem voor de Nederlandse fauna. Zowel bijvoet als de bijvoetbladluis behoren tot de Nederlandse fauna en de bijvoetbladluis komt alleen voor op Artemisia soorten.'

De methode zal bijdragen om het gebruik van insecticiden in Nederland te verminderen en verdient om deze reden alle steun. In combinatie met kruiden- en bloemenstroken die nectar leveren zal de methode daarnaast de biodiversiteit in een gebied aanzienlijk kunnen verhogen.'

De onderzoeker van het Louis Bolk Instituut schrijft:

'Als onderzoeker bodem en biodiversiteit ben ik betrokken bij vele onderzoeksprojecten, zowel vollegrond buitenteelt als teelt onder glas. In de glastuinbouw wordt al jaren succesvol gebruik gemaakt van bankerplanten waarbij graanpollen met graanluizen in de kas worden geplaatst. Het gaat hierbij om inheemse granen en bladluizen. Van deze methode zijn geen negatieve gevolgen voor de natuur bekend. Ook voor de buitenteelt in combinatie met bijvoet bezet met bladluizen voorzie ik geen risico's. Het uitzetten van bijvoetbladluis (Macrosiphoniella artemisiae) zal geen schade veroorzaken aan de Nederlandse natuur. Deze bladluissoort komt alleen voor op de waardplant Artemisia.'

Omdat het gebruik van bankerplanten bijdraagt aan minder gebruik van gewasbeschermingsmiddelen in de landbouw en specifiek kruiden- en bollenteelt, is introductie van deze bankerplanten zeker aan te bevelen. Minder gebruik van insecticiden leidt immers tot minder schade en toename van inheemse insecten.'

Gelet op het voorgaande komen wij tot de conclusie dat bij het uitzetten van de bijvoetbladluis geen ecologische risico's te verwachten zijn voor de Nederlandse flora en fauna.

Conclusie

Wij beoordelen uw aanvraag van 16 december 2021 voor een ontheffing op grond van artikel 3.34, derde lid van de Wnb, voor het uitzetten van de bijvoetbladluis (*Macrosiphoniella artemisiae*) als deugdelijk gemotiveerd. Uit de door u aangeleverde informatie blijkt naar onze mening voldoende dat het uitzetten van de bijvoetbladluis, welke leeft op de bijvoet (*Artemisia vulgaris*), via de ecologische relatie met al van nature voorkomende roofdieren kan bijdragen aan de biologische bestrijding van ongedierte bij teeltgewassen. Het uitzetten van deze inheemse bijvoetbladluis levert naar ons oordeel geen ecologische risico's op. Wij verlenen u daarom de gevraagde ontheffing.

Voorschriften en intrekking ontheffing

Aan dit besluit zijn op grond van artikel 5.3 Wnb voorschriften verbonden. Op grond van artikel 5.4 Wnb kan de ontheffing worden ingetrokken als in strijd met de ontheffing of de voorschriften wordt gehandeld. Tevens is dan sprake van een economisch delict.

Besluit

Zaaknummer OD.360331

Gedeputeerde Staten van Noord-Holland;

Gelezen

- de aanvraag van Servaplant B.V. te Krimpen a/d IJssel van 16 december 2021

Gelet op

- artikel 3.34 van de Wet natuurbescherming;
- artikel 3.32 van het Besluit natuurbescherming;
- de artikelen 3.1a en 3.30a van de Regeling natuurbescherming;
- de Beleidslijn herintroducties van dieren;

Overwegende dat

- de bijvoetbladluis (*Macrosiphonielle artemisiae*) een inheemse diersoort is;
- de bijvoetbladluis niet beschermd wordt door de Wet natuurbescherming;
- de bijvoetbladluis een vrijwel monofage levenswijze heeft op de inheemse, niet door de Wet natuurbescherming beschermde plant bijvoet (*Artemisia vulgaris*) en risico op ongewenste verspreiding van de bijvoetbladluis derhalve nihil is;
- de aanwezigheid van de bijvoet in combinatie met de bijvoetbladluis aantoonbaar positieve effecten op nabijgelegen teeltgewassen heeft en dus een bijdrage levert in de vorm van biologische gewasbescherming;
- de ecologische veiligheid, effectiviteit en de bijdrage aan het stimuleren van de biodiversiteit door deskundigen wordt ondersteund;

Besluiten

aan Servaplant B.V. te Krimpen a/d IJssel op grond van artikel 3.34, derde lid van de Wet natuurbescherming ontheffing te verlenen van het verbod van artikel 3.34, eerste lid van de Wet natuurbescherming voor het uitzetten de bijvoetbladluis (*Macrosiphonielle artemisiae*) in de provincie Noord-Holland.

Op grond van artikel 5.3 van de Wet natuurbescherming verbinden wij aan dit besluit de navolgende voorschriften, beperkingen en geldigheid.

Voorschriften en beperkingen

1. Servaplant B.V. blijft als houder van de ontheffing verantwoordelijk voor het naleven van de bepalingen en voorschriften die aan deze ontheffing zijn verbonden.
2. Deze ontheffing kan uitsluitend gebruikt worden door (medewerkers van) de ontheffinghouder of in opdracht van de ontheffinghouder handelende (rechts-)personen.
3. Tijdens de uitvoering van de werkzaamheden dient een afschrift van deze ontheffing op de locatie van de werkzaamheden aanwezig te zijn en op verzoek te worden getoond aan de daartoe bevoegde toezichthouders of opsporingsambtenaren. De genoemde ontheffing mag langs elektronische weg, leesbaar worden getoond.
4. De ontheffinghouder is verplicht om:
 - Jaarlijks vóór 1 februari;
 - en ook binnen vier weken na het verstrijken van de expiratedatum van de ontheffing;te rapporteren aan de provincie Noord-Holland over de wijze waarop er van de ontheffing gebruik is gemaakt. In de rapportage dient per uitgevoerd project in ieder geval het volgende te worden opgenomen:
 - de locaties waar u de bijvoetbladluis heeft uitgezet;
 - een evaluatie van de effectiviteit van het uitzetten;
 - een evaluatie van de verspreiding van de soort na het uitzetten.De rapportages dient u digitaal aan te leveren via het rapportageformulier op de website van de OD NHN:
https://www.odnhn.nl/Wet_natuurbescherming/Soortenbescherming/Rapportageformulier.

Geldigheid

De ontheffing is geldig vanaf de datum van verzending tot en met 31 december 2027.

Procedure en samenhangende besluiten

De voorbereiding van deze ontheffing heeft plaatsgevonden overeenkomstig het bepaalde in de Wnb en de daarvoor relevante artikelen van de Algemene wet bestuursrecht. Wij wijzen u erop dat uw aanvraag betrekking heeft op een activiteit waarvoor mogelijk ook op grond van andere wet- en regelgeving een besluit nodig is. Tevens kunnen er overige belemmeringen zijn in het kader van ruimtelijke belangen.

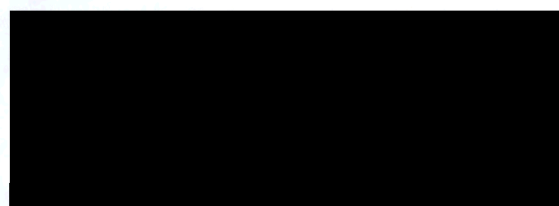
Kennisgeving

Dit besluit wordt door ons geplaatst op www.officielebekendmakingen.nl.

Meer informatie

Heeft u nog vragen? Neemt u dan contact op met de Omgevingsdienst Noord-Holland Noord (OD NHN) via 088 – 102 13 00. Wij verzoeken u hierbij het zaaknummer OD.357591 te vermelden.

Hoogachtend,

Afdelingsmanager Regulering Leefomgeving
Omgevingsdienst Noord-Holland Noord (OD NHN)

Kopie aan: Afdeling Toezicht & Handhaving OD NHN

Rechtsbescherming

U en andere belanghebbenden die het niet eens zijn met dit besluit, kunnen binnen 6 weken, gerekend vanaf de dag na datum van verzending van dit besluit, een bezwaarschrift indienen bij gedeputeerde staten van Noord-Holland, ter attentie van de secretaris van de Hoor- en adviescommissie, Postbus 3007, 2001 DA HAARLEM.

Het bezwaarschrift moet in ieder geval het volgende bevatten:

- uw naam, adres, postcode en woonplaats;
- de datum;
- over welk besluit het gaat (u kunt het beste een kopie van dit besluit bijsluiten);
- de redenen waarom u het niet eens bent met het besluit;
- uw handtekening.

Het indienen van een bezwaarschrift schorst de werking van dit besluit niet.

Indien onverwijld spoed dit vereist, kunt u de voorzieningenrechter van de Rechtbank Noord-Holland, Sectie bestuursrecht, Postbus 1621, 2003 BR HAARLEM vragen om een voorlopige voorziening te treffen. U kunt het verzoekschrift ook digitaal bij de rechtbank indienen via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Voor meer informatie verwijzen wij naar www.rechtspraak.nl. Voor de behandeling van het verzoek wordt griffierecht geheven.

De provincie wil bezwaren tegen besluiten graag op informele wijze behandelen. Als uw bezwaar in aanmerking komt voor deze informele behandeling nemen wij op korte termijn telefonisch contact met u op. In verband hiermee verzoeken wij u om in uw bezwaarschrift het telefoonnummer te vermelden waarop u overdag bereikbaar bent. Voor meer informatie over de informele behandeling kunt u telefonisch contact opnemen met provincie Noord-Holland.